

træffes to år efter SCE-selskabets registrering og efter, at de to første årsregnskaber er godkendt.

SCE-forordningen fastslår i artikel 9, at et SCE-selskab med forbehold af bestemmelserne i SCE-forordningen skal behandles som et andelsselskab, der er stiftet i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor SCE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Det indebærer, at det ikke er muligt for en medlemsstat at regulere forhold, der særligt vedrører SCE-selskaber, medmindre SCE-forordningen udtrykkeligt giver medlemsstaterne en sådan reguleringsmulighed.

SCE-forordningen indeholder derudover i artikel 8, stk. 1, et retskildehierarki, hvorefter SCE-selskaber i nævnte rækkefølge er omfattet af:

- a) bestemmelserne i SCE-forordningen,
- b) bestemmelserne i SCE-selskabets vedtægter, når SCE-forordningen udtrykkeligt tillader det, eller
- c) følgende bestemmelser om spørgsmål, som ikke eller kun delvist er omfattet af SCE-forordningen:
  - i) den lovgivning, der er vedtaget af medlemsstaterne i medfør af fællesskabsforanstaltninger, der specifikt vedrører SCE-selskaber,
  - ii) den lovgivning i medlemsstaterne, som ville finde anvendelse på et andelsselskab, der er stiftet i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor SCE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted eller
  - iii) bestemmelserne i SCE-selskabets vedtægter efter samme regler som dem, der gælder for et andelsselskab, der er stiftet i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor SCE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Er der ikke bestemmelser i SCE-forordningen om det pågældende forhold eller, hvis SCE-forordningen udtrykkeligt tillader det, i SCE-selskabets vedtægter, gælder den nationale lovgivning for SCE-selskaber. Løser medlemsstatens lovgivning om SCE-selskaber ikke spørgsmålet, gælder medlemsstatens generelle lovgivning om andelsselskaber.

Andelsselskaber i Danmark er ikke fuldt ud underlagt en selskabsretlig lovgivning som f.eks. aktieselskaber. Det er fastslået i en erklæring til Rådets protokol af 22. juli 2003 (123/03), at hvor forordningen henviser til og forudsætter national lovgivning om andelsselskaber, omfatter henvisningen i Danmarks tilfælde både regler i love og administrative forskrifter samt tilsvarende eller analoge regler eller skikke (dvs. andelspraksis).

Ovennævnte Rådserklæring indebærer for Danmarks vedkommende, at på de områder, hvor Danmark i stedet for en lovgivning om andelsselskaber baserer sig på praksis, skal denne praksis sidestilles med national lovgivning om andelsselskaber i relation til SCE-forordningen. Løser den nationale lovgivning om andelsselskaber ikke spørgsmålet, gælder SCE-selskabets vedtægter, hvis der heri er taget stilling til spørgsmålet.

Den praksis, der i Danmark anerkendes i andelssektoren, vil således komme til at gælde for SCE-selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted her i landet sideløbende med dette lovforslag og sideløbende med national regulering af andelsselskaber i øvrigt.

Til orientering og vejledning er der udarbejdet et statusnotat over den på nuværende tidspunkt anerkendte andelspraksis på de fleste af de områder, der har relevans for SCE-forordningen. Et lignende statusnotat blev oprindeligt lavet i 1995 af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i forbindelse med forhandlingerne om SCE-forordningen i Rådets arbejdsgruppemøder med henblik på en beskrivelse af den danske retstilstand. Det var blandt andet på baggrund af det oprindelige statusnotat, at Rådets erklæring af 22. juli 2003 (123/03) blev vedtaget. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i forbindelse med udarbejdelsen af dette lovforslag opdateret det oprindelige statusnotat i samarbejde med Landbrugsraadet.

Hvis den type virksomhed, som et SCE-selskab skal udøve, er omfattet af særlige bestemmelser i den nationale lovgivning, gælder denne lovgivning fuldt ud for SCE-selskaber, jf. artikel 8, stk. 2.

SCE-forordningen omfatter ikke andre retsområder så som f.eks. skatteret, konkurrenceret, immaterialret eller insolvens. Medlemsstaternes lovgivning og fællesskabsretten finder derfor anvendelse på ovennævnte områder som på de øvrige områder, der ikke er omfattet af SCE-forordningen. Et SCE-selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark vil således fuldt ud skulle overholde danske skatteregler, konkurrenceregler, markedsføringsregler, konkursregler osv.

1.4. Mulighederne i SCE-forordningen for at vedtage supplerende nationale regler

SCE-forordningen foreskriver, at der på nogle områder skal fastsættes regler i national ret, og at der på andre områder kan fastsættes nationale regler.

De områder, hvor der skal fastsættes regler i national ret, svarer til de områder, der kendes fra SE-forordningen. Det gælder f.eks. sanktioner ved overtrædelse af kravet om sammenfald mellem vedtægtsmæs-